

Canada deel 9B

We gaan naar Chinatown en oh, hoe heb ik me daarop verheugd! Ik word niet teleurgesteld. De bus stopt voor de Chinese tuin. Een groot plein geeft toegang tot twee poorten. Op dat plein een afbeelding van de Chinese sterrenbeelden en natuurlijk laat ik me fotograferen bij mijn sterrenbeeld De Draak.

De tuin zelf is werkelijk schitterend aangelegd. De rotsblokken, paviljoens en overkapte loopbruggen zijn voor een groot deel afkomstig uit China. Bij een Chinese tuin hoort natuurlijk een vijver, die ze op dat moment helaas aan het schonen zijn, zodat ik nauwelijks de vissen heb kunnen bewonderen. We puffen even uit op een bankje met tafel buiten de

poort. Een mevrouw, op weg door de poort, zegt waarschuwend dat we voorzichtig moeten zijn met onze spullen, want er loopt heel wat gespuis hier rond. Een man, die een eind achter haar loopt, voelt zich aangesproken hahaha en er

ontstaat een kleine woordenwisseling. Peter bergt toch voor de zekerheid zijn fototoestel op, die hij nonchalant op de stenen tafel voor zich heeft. Jenerverkentel, toch?

We bekijken een Chinese winkel, want handel is handel bij de Chinezen. Meer dan manshoge namaak beelden van de Verboden Stad in Peking staan

gegroepeerd, op tafels allerlei Chinees aardewerk en heel verleidelijk jade sieraden.

Het winkelpersoneel weet het goed te brengen en wanneer ik langer dan één tel naar iets kijk, krijg ik direct een hele uitleg. Uiteindelijk koop ik een jade hanger.....

We lopen de straat door en zien opnieuw de poorten die het begin markeren van Chinatown. Het is een hele lange straat en eigenlijk ben ik op zoek naar een asbak! Nergens, maar dan ook nergens is die te koop.

Vergeleken met Toronto is Chinatown van Vancouver een kleintje te noemen. Ik zie weer enge beesten die verwerkt

worden in een gerecht, snuif weer de heerlijke geuren in van Oosters fruit en ontdek in een hoekje een paar oude vrouwtjes die sokjes en mutsen breien en die ter plekke worden verkocht. Het is heel aandoenlijk.

Natuurlijk bescheur ik me opnieuw aan koekjes en het heerlijke eten. Voor het thuisfront koop ik een flinke bos ramboetan en weer sponscake. Ik heb het nu écht koud en tegen de kou is er veel te koop. Maar wat moet ik ermee wanneer ik thuis stapels truien, vesten en wat dies meer zij, heb?

De bus brengt ons nu naar Gastown. De buurt heeft vele antiek- en souvenirwinkels, maar de grootste trekpleister is de stoomklok. Deze is een wonder op zich. Het uurwerk wordt aangedreven door stoom en om de zoveel tijd (ik heb dat niet onthouden) klinkt een echte stoomfluit.

Toeristen verdringen zich om de klok en laten zich daar fotograferen. Ik wacht een rustiger momentje af, want inmiddels ben ik een souvenirwinkel ingestapt voor de broodnodige warmte.

Tegenover het station gaan we een restaurant binnen en bestellen wat omdat ik wéér zo nodig moet. De washroom is een verhaal apart. De eigenaar leidt me eerst door een kleine voorraadkamer, we gaan een trap op en nog een, waarna hij met een sleutel een deur opent en mij binnenlaat. De deur valt weer in het slot en ik probeer niet in paniek te raken. Gelukkig blijkt de deur op vernuftige wijze aan de binnenkant zonder sleutel te openen. Ietwat warrig tref ik Peter nietsvermoedend aan ons tafeltje. We overleggen welke objecten nog te bezien vallen. Er zijn er nog vele.....o.a. Robson Shopping District en Vancouver Art Center.

Op de trappen voor het restaurant zien we sjofele geklede mannen en vrouwen die geregeld wat vissen uit vuilnisbakken.. Mady vertelt later dat het hun niet alleen gaat om het restant eten, maar meer om plastic flesje e.d. die ze naar een recycle centrum brengen en daar wat geld voor krijgen.

We laten de plannen voor wat ze zijn en pakken de trein terug naar Mission. Het lunchpakket hebben we danig soldaat gemaakt met alle tussendoortjes, op de ijsthee na.

Granville Island wordt geroemd om het culturele eten, maar om eerlijk te zijn doet Mady niet onder en is een echte kook-stér.

Home sweet home.

Wordt vervolgd

Mila